

ПРОТОКОЛ ОТ 1992 Г.

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА МЕЖДУНАРОДНАТА КОНВЕНЦИЯ ЗА СЪЗДАВАНЕ НА МЕЖДУНАРОДЕН ФОНД ЗА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПРИ ЩЕТИ, ПРИЧИНЕНИ ОТ ЗАМЪРСЯВАНЕ С НЕФТ, 1971 г.

СТРАНИТЕ ПО ТОЗИ ПРОТОКОЛ,

РАЗГЛЕЖДАЙКИ Международната Конвенция за създаване на Международен фонд за обезщетяване при щети, причинени от замърсяване с нефт, 1971 г. и Протокола от 1984 г. към нея,

ОТБЕЛЯЗВАЙКИ, че Протоколът от 1984 г. към тази Конвенция, който цели усъвършенстване на приложното поле и осигуряване на по-пълно обезщетяване, не е влязъл в сила,

ПОТВЪРЖДАВАЙКИ важното значение от поддържането на жизнеспособна международната система за отговорност и обезщетяване при замърсяване с нефт,

СЪЗНАВАЙКИ нуждата от влизането в сила, колкото е възможно по-бързо, на съдържанието на Протокола от 1984 г.,

ПРИЗНАВАЙКИ предимството за държавите-страни в създаването на условия за едновременно действие и допълване през преходния период на изменената конвенция заедно с оригиналната конвенция,

УБЕДЕНИ, че икономическите последици от щетите, причинени от замърсяване при превоз на нефт в наливно състояние по море, трябва да продължават да разделят между морския транспорт и лицата, които имат финансови интереси в превоза на нефт,

ИМАЙКИ ПРЕДВИД приемането на Протокола от 1992 г. за изменение на Международната Конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт, 1969 г.,

СЕ СПОРАЗУМЯХА КАКТО СЛЕДВА:

Член 1

Този Протокол изменя разпоредби на Международната конвенция за създаване на Международен фонд за обезщетяване при щети, причинени от замърсяване с нефт, 1971 г., наричана по-нататък "Конвенция за фонда 1971 г.". За държавите-страни по Протокола от 1976 г. към Конвенцията за фонда 1971 г. такова позоваване ще се счита за обхвата на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол.

Член 2

Член 1 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. Алинея 1 се заменя със следния текст:

1. "Конвенция за отговорността 1992 г." означава Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт, 1992 г.

2. След алинея 1 се вмъква нова алинея, както следва:

Ibis. "Конвенцията за фонда 1971 г." означава Международната конвенция за създаване на Международен фонд за обезщетяване при щети, причинени от замърсяване с нефт, 1971 г. За държавите-страни по Протокола от 1976 г. към Конвенцията за фонда 1971 г. се счита, че терминът обхваща Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол.

3. Алинея 2 се заменя със следния текст:

2. Термините "кораб", "лице", "корабособственик", "нефт", "щета от замърсяване", "превантивни мерки", "инцидент" и "Организация" имат същото значение, както употребените в чл.1 на Конвенцията за отговорността 1992 г.

4. Алинея 4 се заменя със следния текст:

4. "Разчетна единица" има същото значение, както в алинея 9 на член V на Конвенцията за отговорността 1992 г.

5. Алинея 5 се заменя със следния текст:

5. "Корабен тонаж" има същото значение, както в алинея 10 на член V на Конвенцията за отговорността 1992 г.

6. Алинея 7 се заменя със следния текст:

7. "Гарант" означава всяко лице, което предоставя застраховка или друго финансово обезпечаване на отговорността на корабособственика, съгласно алинея 1 на член VII на Конвенцията за отговорността 1992 г.

Член 3

Член 2 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

Алинея 1 се заменя със следния текст:

1. Международен фонд за обезщетяване при щети, причинени от замърсяване, наречен "Международен фонд за обезщетяване при щети, причинени от замърсяване с нефт 1992 г." и наричан по-нататък "Фондът", се създава за следното:

(a) да осигурява обезщетение при щети, причинени от замърсяване до толкова, доколкото закрилата, произтичаща от Конвенцията за отговорността 1992 г. е недостатъчна;

(b) да осъществява свързаните с това цели, изложени в тази Конвенция.

Член 4

Член 3 на Конвенцията за фонда 1971 г. се заменя със следния текст:

Тази Конвенция се прилага изключително:

(а) за щети от замърсяване причинени:

i) на територията на договаряща държава, включително териториалното море, и

ii) в изключителната икономическа зона на договаряща държава, установена в съответствие с международното право или, ако договарящата държава не е определила такава зона в района, намиращ се зад границата и прилежащ към териториалното море на тази държава, определен от тази държава в съответствие с международното право и простиращ се на не повече от 200 морски мили от изходните линии, от които се измерва ширината на териториалното море;

(b) за мерките, предприети за предотвратяване или намаляване на такива щети, когато са предприети такива.

Член 5

Заглавието на членове 4 до 9 на Конвенцията за фонда 1971 се изменя като думите "и обезщетение" се заличават.

Член 6

Член 4 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. В алинея 1 петте позовавания на "Конвенцията за отговорността" се заменят с позовавания на "Конвенцията за отговорността 1992 г."

2. Алинея 3 се заменя със следния текст:

"3. Ако Фондът докаже, че щетата от замърсяване е резултат цялостно или частично, поради действие или бездействие, с намерение да се причини щета, от лицето, понесло щетата, или поради небрежност на това лице, Фондът може да бъде освободен от част или от цялото задължение да изплати обезщетение на такова лице. Във всеки случай Фондът се освобождава толкова, колкото корабособственикът би могъл да бъде освободен съгласно алинея 3 на член III на Конвенцията за отговорността 1992 г. Обаче такова освобождаване на Фонда от отговорност не се разпростира що се отнася до превантивните мерки.

3. Алинея 4 се заменя със следния текст:

4. а) С изключение на случаите, предвидени в букви "b" и "c" на тази алинея, общата сума на обезщетение, изплащано от Фонда по този член по отношение на всеки инцидент, се ограничава така, че сборът от тази сума и общата сума на обезщетението, фактически изплатена по Конвенцията за отговорността 1992 г. за щета от замърсяване, в сферата на действие на тази Конвенция, както е посочено в член 3, да не превишава 135 милиона разчетни единици.

б) С изключение на случаите, предвидени в буква "с", общата сума на обезщетение, изплащан от Фонда по този член за щета от замърсяване, причинена от природно бедствие с изключителен, неизбежен и непреодолим характер, да не превишава 135 милиона разчетни единици.

с) Максималната сума на обезщетение, посочена в букви "а" и "б", е 200 милиона разчетни единици за всеки инцидент, произлязъл в течение на период, в който има три страни по тази Конвенция, по отношение на които общото съответстващо количество облагаем нефт, получен от лица на територията на такива страни през предшестващата календарна година, е равно или превишава 600 милиона тона.

д) Лихвените проценти, начислени по фонда, създаден в съответствие с алинея 3, член V от Конвенцията за отговорността 1992 г., ако има такива, не се вземат под внимание при изчисление на размера на максималната обезщетение, изплащано от Фонда по този член.

е) Сумите, посочени в този член, се превръщат в национална валута на базата на стойността на тази валута в единици "специални права на тираж" на датата, на която Събранието на Фонда вземе решение по отношение на първата дата на изплащане на обезщетението.

4. Алинея 5 се заменя със следния текст:

5. Когато размерът на исковете срещу Фонда превишава общата сума на обезщетението, което Фонда трябва да плати съгласно алинея 4, то сумата, която е на разположение, се разпределя между ищите така, че съотношението между установения иск и действително получената сума съгласно тази Конвенция, да бъде еднакво за всички ищци.

5. Алинея 6 се заменя със следния текст:

6. Събранието на Фонда може да реши, че в изключителни случаи, обезщетението в съответствие с тази Конвенция може да бъде изплатено дори, ако корабособственикът не е създал фонд в съответствие с алинея 3, член V на Конвенцията за отговорността 1992 г. В такъв случай се прилага алинея 4(е) на този член.

Член 7

Член 5 на Конвенцията за фонда 1971 г. се заличава.

Член 8

Член 6 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. В алинея 1 номерът на алинеята и думите "и поемането на задължение, предвидено по член 5" се заличават.

2. Алинея 2 се заличава.

Член 9

Член 7 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. В алинеи 1, 3, 4 и 6 седемте позовавания на "Конвенцията за отговорността" се заменят с позовавания на "Конвенцията за отговорността 1992 г."
2. В алинея 1 думите "или за обезщетение съгласно член 5" се заличават.
3. В първото изречение на алинея 3 думите "или обезщетение" и "или 5" се заличават.
4. Във второто изречение на алинея 3 думите "или съгласно член 5, алинея 1" се заличават.

Член 10

В член 8 на Конвенцията за фонда 1971 г. позоваването на "Конвенцията за отговорността" се заменя с позоваване на "Конвенцията за отговорността 1992 г."

Член 11

Член 9 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. Алинея 1 се заменя със следния текст:

1. Фондът получава чрез суброгация, по отношение на всяка изплатена от него сума съгласно алинея 1 на член 4 на тази Конвенция за обезщетение на щети от замърсяване, всички права, които по силата на Конвенцията за отговорността 1992 г. биха били дадени на така обезщетеното лице и на които то би могло да се позове срещу корабособственика или неговия гарант.

2. В алинея 2 думите "или обезщетение" се заличават.

Член 12

Член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

Първата фраза на алинея 1 се изменя, както следва:

Годишните вноски към Фонда, се правят по отношение на всяка договаряща държава, от което и да е лице, получило през посочената в член 12, алинея 2(a) или (b) календарна година общи количества по-големи от 150 000 тона:

Член 13

Член 11 на Конвенцията за фонда 1971 г. се заличава.

Член 14

Член 12 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. В първата фраза на алинея 1 думите "за всяко лице упоменато в член 10" се заличават.

2. В алинея 1(i), букви (b) и (c) думите "или 5" се заличават, а думите "15 милиона франка" се заменят с думите "четири милиона разчетни единици".

3. Буква 1 (ii) (b) се заличава.

4. Буква 1 (ii) (c) става (b), а (d) става (c).

5. Първата фраза на алинея 2 се заменя със следния текст:

Събранието определя общата сума на дължимата вноски. На основание на това решение, Директорът определя, относно всяка договаряща държава конкретния размер на годишната вноски на всяко лице, посочено в член 10.

6. Алинея 4 се заменя със следния текст:

4. Годишната вноски се заплаща на датата, определена от Вътрешните правила на Фонда. Събранието може да определи друга дата на заплащането.

7. Алинея 5 се заменя със следния текст:

5. Събранието може да вземе решение, в съответствие с Финансовите правила на Фонда, за преразпределение между средствата на Фонда, получени в съответствие с член 12.2(a) и средствата, получени в съответствие с член 12.2(b).

8. Алинея 6 се заличава.

Член 15

Член 13 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. Алинея 1 се заменя със следния текст:

1. Всяка сума по закъсняла вноски, предвидена по член 12, се увеличава с лихва, чийто процент се определя в съответствие с Вътрешните правила на Фонда, като в зависимост от обстоятелствата може да се определят различни проценти.

2. В алинея 3 думите "членове 10 и 11" се заменят с думите "членове 10 и 12" и думите "за период, надвишаващ три месеца" се заличават.

Член 16

В член 15 на Конвенцията за фонда 1971 г. се добавя нова алинея 4:

4. Ако договаряща държава не изпълнява своите задължения да съобщава на Директора информацията, посочена в алинея 2, и това доведе да финансови загуби за Фонда, то тази договаряща държава е длъжна да компенсира загубата на Фонда.

Събранието по препоръка на Директора определя дали тази обезщетението да бъде платено от договарящата държава.

Член 17

Член 16 на Конвенцията за фонда 1971 г. се заменя със следния текст:

Фондът има Събрание и Секретариат, ръководен от Директор.

Член 18

Член 18 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. В първото изречение думите "при спазване на предвиденото в член 26," се заличават.

2. Алинея 8 се заличава.

3. Алинея 9 се заменя със следния текст:

9. да учредява всякакви временни или постоянни помощни органи, да определя тяхната компетентност и да им дава пълномощията, необходими за изпълнение на поверените функции; при назначаването на членове на такива органи Събранието се стреми за осигуряване на справедливо географско разпределение на членовете и съответно представителство на договарящите държави, получили най-голямо количество подлежащ на облагане нефт; Процедурните правила на Събранието могат да се прилагат, *mutatis mutandis*, в работата на такъв спомагателен орган.

4. В алинея 10 думите "Изпълнителен комитет" се заличават.

5. В алинея 11 думите "Изпълнителен комитет" се заличават.

6. Алинея 12 се заличава.

Член 19

Член 19 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. Алинея 1 се заменя със следния текст:

1. Събранието се свиква на редовна сесия всяка календарна година от Директора.

2. В алинея 2 думите "на Изпълнителния комитет или" се заличават.

Член 20

Членове 21 до 27 на Конвенцията за фонда 1971 г. и заглавието към тях се заличават.

Член 21

Член 29 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. Алинея 1 се заменя със следния текст:

1. Директорът е най-висшият служител в йерархията на Фонда. Като спазват инструкциите, които му се дават от Събранието, той изпълнява функциите, които са му определени съгласно тази Конвенция, Вътрешните правила на Фонда и Събранието.

2. В алинея 2(e) думите "или на Изпълнителния комитет" се заличават.

3. В алинея 2(f) думите "или на Изпълнителния комитет, според случая" се заличават.

4. Алинея 2(g) се заменя със следния текст:

(g) изготвя, с консултация с Председателя на Събранието, и публикува доклад за работата на Фонда през изминалата календарна година;

5. В алинея 2(h) думите ", на Изпълнителния комитет" се заличават.

Член 22

В член 31, алинея 1 на Конвенцията за фонда 1971 г. думите "в Изпълнителния комитет и" се заличават.

Член 23

Член 32 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. В първата фраза думите "и Изпълнителния комитет" се заличават.

2. В буква (b) думите "и Изпълнителния комитет" се заличават.

Член 24

Член 33 на Конвенцията за фонда 1971 г. се изменя, както следва:

1. Алинея 1 се заличава.

2. В алинея 2 номерът на алинеята се заличава.

3. Буква (c) се заменя със следния текст:

с) създаване на помощни органи съгласно член 18, алинея 9 и въпросите, отнасящи се до такова създаване.

Член 25

Член 35 на Конвенцията за фонда 1971 г. се заменя със следния текст:

Искове за обезщетение съгласно член 4, които произтичат от инциденти станали след датата на влизане в сила на тази Конвенция, не могат да бъдат предявени срещу Фонда по-рано от сто и двадесет дни след тази дата.

Член 26

След член 36 на Конвенцията за фонда 1971 г. се включват следните четири нови члена:

Член 36 bis

Следващите преходни разпоредби се прилагат през периода, наричан по-нататък преходен период, започващ от датата на влизане в сила на тази Конвенция и завършващ на датата, на която влиза в сила денонсирането, предвидено в член 31 на Протокола от 1992 г. за изменение на Конвенцията за фонда 1971 г.:

- (a) При прилагане на алинея 1(a) от член 2 на тази Конвенция, позоваването на Конвенцията за отговорността 1992 г. включва позоваване на Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт 1969 г. в нейната първоначална редакция или изменената с Протокола от 1976 г. към нея (наричана в този член "Конвенция за отговорността 1969 г.") и също на Конвенцията за фонда 1971 г.
- (b) Ако инцидент е причинил щета при замърсяване, попадащ в обхвата на тази Конвенция, Фондът ще изплати обезщетение на всяко лице, претърпяло щети от замърсяване, само в такъв случай и в такъв размер, в какъвто такова лице не е могло да получи пълно и достатъчно обезщетение на основание на Конвенцията за отговорността 1969 г., на Конвенцията за фонда 1971 г. и на Конвенцията за отговорността 1992 г., при условие, че относно щетата от замърсяването в обхвата на тази Конвенция по отношение на страна по тази Конвенция, без да е страна по Конвенцията за фонда 1971 г., Фондът изплаща обезщетение на всяко лице, претърпяло щети от замърсяване, само в такъв случай и в такъв размер, в какъвто такова лице не би могло да получи пълно и достатъчно обезщетение, ако тази държава би била страна по всяка от посочените по-горе конвенции.
- (c) При прилагане на член 4 на тази Конвенция, сумата, която следва да се вземе под внимание при определяне на общата сума на обезщетение, изплащано от Фонда, трябва също да включва сумата на обезщетение, ако има такова, изплатено на основание на Конвенцията за отговорността 1969 г., и сумата на обезщетение, фактически изплатено или считано за изплатено на основание на Конвенцията за фонда 1971 г.
- (d) Алинея 1 на член 9 на тази Конвенция се прилага също към правата, предоставени на основание на Конвенцията за отговорността 1969 г.

Член 36 ter

1. По условията алинея 4 на този член, общата сума на ежегодните вноски, дължими за облагаем нефт, получен от една договаряща държава през календарна година, не трябва да превишава 27,5% от общата сума на ежегодните вноски за тази календарна година, съгласно Протокола от 1992 г. за изменение на Конвенцията за фонда 1971 г. по отношение на тази календарна година.

2. Ако прилагането на изискванията на алинеи 2 и 3 на член 12 доведе до това, че общата сума на вноските, дължими от вносителите в една договаряща държава за дадена календарна година, превиши 27,5% от общите ежегодни вноски, то вноските, дължими вносителите в тази държава пропорционално се намаляват така, че общата сума на вноските да е равна на 27,5% от общите ежегодни вноски във Фонда за тази година.

3. Ако вноските, заплащани от лицата в дадена договаряща държава трябва да се намалят съгласно алинея 2 на този член, то вноските, дължими от лицата във всички други договарящи държави се увеличават пропорционално, за да се осигури съответствие на общата сума на вноските, дължими от всички лица, задължени да правят вноски във Фонда през съответната календарна година, с общата сума, определена от Събранието.

4. Изискванията на алинея 1 до 3 на този член се прилагат докато общото количество облагаем нефт, получен от всички договарящи държави през календарна година, достигне 750 милиона тона или докато до изтичането на петгодишния период след датата на влизане в сила на Протокола от 1992 г., в зависимост кое настъпи по-рано.

Член 36 quarter

Независимо от разпоредбите на тази Конвенция, следващите разпоредби се прилагат към управлението на Фонда по време на периода, когато действуват едновременно Конвенцията за фонда 1971 г. и тази Конвенция:

- (a) Секретариатът на Фонда, учреден от Конвенцията за фонда 1971 г. (наричан по-нататък "Фонд 1971 г.") и ръководен от Директор, могат да функционират също като Секретариат и Директор на Фонда.
- (b) Ако, в съответствие с буква (a), Секретариатът и Директорът на Фонд 1971 г. изпълняват също функциите на Секретариат и Директор на Фонда, в случаи на противоречие между интересите на Фонд 1971 г. и на Фонда, Фондът е се представя от Председателя на Събранието на Фонда.
- (c) Директорът, персоналет и експертите, назначени от него, изпълнението на задълженията им в съответствие с тази Конвенция и с Конвенцията за фонда 1971 г. не се разглежда като нарушение на разпоредбите на член 30 на тази Конвенция, дотолкова доколкото изпълняват изпълняват задължения в съответствие с този член.
- (d) Събранието на Фонда се стреми да не приема решения, които несъвместими с решенията, приети от Събранието на Фонд 1971 г. При възникване на разлика в мнения по общи административни въпроси, Събранието на Фонда полага усилия за достигане на консенсус със Събранието на Фонд 1971 в дух на взаимно сътрудничество и с отчитане на общите цели на двете организации.

(е) По решение на Събранието на Фонд 1971 г. към Фонда може да преминат права, задължения и активи на Фонд 1971 г. в съответствие с алинея 2 на член 44 на Конвенцията за фонда 1971 г.

(ф) Фондът възстановява на Фонд 1971 г. всички разноси и разходи, възникнали в резултат на изпълнение от Фонд 1971 г. на административни услуги от името на Фонда.

Член 36 *quinquies*
Заклучителни разпоредби

Заклучителните разпоредби на тази Конвенция са членове 28 до 39 на Протокола от 1992 г. за изменение на Конвенцията за фонда 1971 г. Позоваването на тази Конвенция от договаряща държава се разглежда като означаващо позоваване от договаряща държава на този Протокол.

Член 27

1. Конвенцията за фонда 1971 г. и този Протокол в отношенията между страните по този Протокол се разглеждат и тълкуват заедно като единен документ.

2. Членове 1 до 36 *quinquies* на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, се наричат Международна конвенция за създаване на Международен фонд за обезщетяване при щети, причинени от замърсяване с нефт, от 1992 г. (Конвенция за фонда 1992 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

Подписване, ратификация, приемане, одобряване и присъединяване

1. Този Протокол е отворен за подписване от 15 януари 1993 г. до 14 януари 1994 г. в Лондон от всички държави, които са подписали Конвенцията за отговорността 1992 г.

2. По условията на алинея 4, този Протокол може да се ратифицира, приеме или одобри от всяка държава.

3. По условията на алинея 4, този Протокол е открит за присъединяване към него от държави, които не са го подписали.

4. Ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване към този Протокол може да се извърши само от държави, които са ратифицирали, приели, одобрили или присъединили към Конвенцията за отговорността 1992 г.

5. Ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване се извършват чрез депозиране на инструмент при Генералния секретар на Организацията.

6. Държавата, която е страна по този Протокол, но не е страна по Конвенцията за фонда 1971 г., е длъжна да спазва разпоредбите на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, в отношенията с другите държави-страни по Протокола, но не е длъжна да спазва разпоредбите на Конвенцията за фонда 1971 г. в отношенията с държавите-страни по нея.

7. Всеки документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, депозиран след влизането в сила на изменение към Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, се счита, че се отнася към така изменената конвенция заедно с тези изменения.

Член 29

Информация относно облагаем нефт

1. До влизането в сила на този Протокол за държава, тази държава, при депозиране на инструмента, посочен в алинея 5 на член 28, а след това ежегодно на дата, която се определя от Генералния секретар на Организацията, му съобщава името и адреса на всяко лице, което по отношение на тази държава е задължено да прави вноски във Фонда в съответствие с член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, а така също и информация за съответните количества облагаем нефт, получени от всяко такова лице на територията на тази държава през предшестващата календарна година.

2. През преходния период Директорът, от името на държавите, предава ежегодно на Генералния секретар на Организацията сведения за количествата облагаем нефт, получен от лицата, задължени да правят вноски във Фонда в съответствие с член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол.

Член 30

Влизане в сила

1. Този Протокол влиза в сила дванадесет месеца след датата, на която са изпълнени следните изисквания:

(а) най-малко осем държави са депозирали инструмент при Генералния секретар на Организацията документите за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване; и

(б) Генералният секретар на Организацията е получил в съответствие с член 29 информация, че лицата, задължени да правят вноски във Фонда в съответствие с член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, са получили през предшестващата календарна година общо количество най-малко 450 милиона тона облагаем нефт.

2. Обаче, този Протокол няма да влезе в сила преди влизането в сила Конвенцията за отговорността 1992 г.

3. За всяка държава, която ратифицира, приеме, одобри този Протокол или се присъедини към него след изпълнение на условията за влизането му в сила, посочени в алинея 1, този Протокол ще влезе в сила дванадесет месеца след датата на депозиране на съответен инструмент от тази държава.

4. Всяка договаряща държава може, при депозиране на инструмента за ратификация, приемане, одобряване на този Протокол или присъединяване към него, да декларира, че такъв инструмент няма да е действащ за целите на този член до изтичане на шестмесечния срок, посочен в член 31.

5. Всяка държава, която е направила декларация в съответствие с предния алинея, може да я оттегли по всяко време, чрез уведомяване на Генералния секретар на Организацията. Такова оттегляне влиза в сила от датата на получаване на документа и всяка държава, която прави такова оттегляне се счита, че е депозирала в този ден своя документ за ратификация, приемане, одобряване на този Протокол или присъединяване към него.

6. Всяка държава, която е направила декларация в съответствие с алинея 2 на член 13 на Протокола от 1992 г. за изменение на Конвенцията за отговорността 1969 г., се счита също, че е направила декларация в съответствие с алинея 4 на този член. Оттегляне на декларация в съответствие с посочения алинея 2 на член 13, се счита също за оттегляне в съответствие с алинея 5 на този член.

Член 31

Денонсиране на Конвенциите от 1969 г. и 1971 г.

По условията на член 30 в течение на шест месеца след датата, на която са изпълнени следните изисквания:

- (a) най-малко осем държави са станали страни по този Протокол или са депозирали при Генералния секретар на Организацията инструментите за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, независимо дали е или не на основание на алинея 4 на член 30, и
- (b) Генералният секретар на Организацията е получил в съответствие с член 29 информация, че лицата, задължени да правят вноски във Фонда в съответствие с член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, са получили през предшестващата календарна година общо количество най-малко 750 милиона тона облагаем нефт,

всяка страна по този Протокол и всяка държава, която е депозирала инструмент за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, независимо дали е или не на основание алинея 4 на член 30, денонсира Конвенцията за фонда 1971 г. и Конвенцията за отговорността 1969 г., ако е страна по тези конвенции, като денонсирането влиза в сила след изтичането на посочения по-горе шестмесечен период.

Член 32

Изменения и допълнения

1. Организацията може да свика конференция за приемане на изменения и допълнения на Конвенцията за фонда 1992 г.

2. Конференция на договарящите държави за приемане на изменения и допълнения на Конвенцията за фонда 1992 г. се свиква от Организацията по молба на не по-малко от една трета от договарящите държави.

Член 33

Изменение на границите на обезщетение

1. Всяко предложение, на не по-малко от една четвърт от договарящите държави, за изменение на границите на обезщетение, определени в алинея 4 на член 4 на конвенцията, изменена с този Протокол, се изпраща от Генералния секретар на всички членове на Организацията и на всички договарящи държави.
2. Всяко изменение, предложено и разпространено, както е посочено по-горе, се предава за разглеждане в Юридическия комитет на Организацията не по-рано от шест месеца след датата на разпращането.
3. Всички договарящи държави към конвенцията, изменена с този Протокол, независимо от това дали са членове или не на Организацията, имат право да участват в работата на Юридическия комитет за разглеждане и одобрение на измененията.
4. Измененията се одобряват с мнозинство от две трети от договарящите държави, присъстващи и участващи в гласуването в разширения Юридически комитет, както е предвидено в алинея 3, при условие, че по време на гласуването присъствуват не по-малко от половината договарящи държави.
5. При разглеждането на предложенията за изменение на границите на обезщетение Юридическият комитет взема под внимание опита, получен в резултат на инциденти и, в частност, размера на причинените щети, промените в стойностите на валутите. Комитетът също взема под внимание връзката между границите, определени в алинея 4 на член 4 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, и границите, определени в алинея 1 на член V на Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт 1992 г.
6.
 - (a) Никакво изменение на границите на обезщетение в съответствие с този член не може да се разглежда преди 15 януари 1998 г. или по-рано от пет години след датата на влизане в сила на предишните изменения в съответствие с този член. Никакво изменение в съответствие с този член не може да се разглежда преди влизането в сила на този Протокол.
 - (b) Граница на обезщетение не може да бъде увеличена така, че да превишава сумата, съответстваща на границата, определена с Конвенцията за фонда 1971 г. и изменена с този Протокол, която е увеличена с шест процента на година, изчислени в сложни проценти, считано от 15 януари 1993 г.
 - (c) Някоя граница не може да бъде увеличена така, че да превишава сумата, съответстваща на границата, определена с Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, умножена по три.

7. Организацията уведомява договарящите държави за всяко изменение, одобрено в съответствие с алинея 4. Изменението се счита за прието при изтичане на осемнадесетмесечен срок след датата на уведомяване, освен ако в течение на този срок не по-малко от една четвърт от държавите, явяващи се договарящи държави по време на одобрението на изменението от Юридическия комитет, не са уведомили Организацията, че не приемат изменението и в този случай изменението се отхвърля и не влиза в сила.

8. Изменение, което се счита прието в съответствие с алинея 7, влиза в сила осемнадесет месеца след приемането му.

9. Всички договарящи държави са длъжни да спазват разпоредбите на изменение, ако не денонсират този Протокол в съответствие с алинея 1 и 2 на член 34 шест месеца до влизането в сила на изменението. Такова денонсиране придобива сила от момента на влизане в сила на изменението.

10. Когато изменение е одобрено от Юридическия комитет, но осемнадесетмесечният срок за неговото приемане не е изтекъл, държавата, която през този срок става договаряща държава, е длъжна да спазва разпоредбите на това изменение, ако то влезе в сила. Държавата, която става договаряща държава след изтичане на този период, спазва разпоредбите на изменението, прието съгласно алинея 7. В случаите, посочени в този алинея, държавата спазва разпоредбите на изменението, при влизането му в сила или при влизането в сила на този Протокол за тази държава, като валидна е по-късната дата.

Член 34 ***Денонсиране***

1. Този Протокол може да бъде денонсиран от всяка страна, по всяко време след датата, на която Протоколът влиза в сила за тази страна.

2. Денонсирането се извършва чрез предаване на съответния инструмент при Генералния секретар на Организацията.

3. Денонсирането влиза в сила след дванадесет месеца или след по-дълъг период, посочен в инструмента за денонсиране, след депозирането му при Генералния секретар.

4. Денонсирането на Конвенцията за фонда 1992 г. се счита за денонсиране на този Протокол. Такова денонсиране влиза в сила на датата, на която Протоколът от 1992 г. за изменение на Конвенцията за отговорността 1969 г. влиза в сила в съответствие с член 16 на този Протокол.

5. Всяка договаряща страна по този Протокол, която не е денонсирала Конвенцията за фонда 1971 г. и Конвенцията за отговорността 1969 г., както се изисква от член 31, се счита, че денонсира този Протокол, което влиза в сила дванадесет месеца след изтичане на шестмесечния период съгласно този член. От датата, на която влиза в сила денонсирането по член 31, всяка страна, депозирала инструмент за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване към Конвенцията за отговорността 1969 г., се счита, че денонсира този Протокол, което влиза в сила от датата, на която инструментът влиза в сила.

6. За страните по този Протокол, денонсирането от всяка от тях на Конвенцията за фонда 1971 г. в съответствие с член 41 не се тълкува във всички случаи като денонсиране на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол.

7. Въпреки денонсирането на този Протокол от страна в съответствие с този член, продължават да се прилагат изискванията по този Протокол, отнасящи се до задълженията за вноски съгласно член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, по отношение на инцидент, посочен в алинея 2(b) на член 12 на изменената конвенция и случил се преди влизане в сила на денонсирането.

Член 35

Извънредни сесии на Събранието

1. Всяка договаряща държава в течение на деветдесет дни след депозиране на инструмент за денонсиране, в резултат на което по нейно мнение значително ще се повиши равнището на вноските за останалите договарящи държави, може да поиска от Директора да свика извънредна сесия на Събранието. Директорът свиква Събранието не по-късно от шестдесет дни след получаване на искането.

2. Директорът може, по собствена инициатива, да свика извънредна сесия в течение на шестдесет дни след предаване на документ за денонсиране, ако счете, че в резултат на такова денонсиране значително ще се повиши равнището на вноските на останалите договарящи държави.

3. Ако на извънредна сесия, свикана в съответствие с алинея 1 или 2, Събранието реши, че денонсирането значително ще повиши равнището на вноските за останалите договарящи държави, то всяка такава държава може не по-късно от сто и двадесет дни до датата, на която денонсирането влиза в сила, да денонсира този Протокол, като това денонсиране влиза в сила на същата дата.

Член 36

Прекратяване

1. Действието на този Протокол се прекратява на датата, когато броят на договарящите държави стане по-малко от три.

2. Държавите, които са длъжни да спазват разпоредбите на този Протокол в деня преди прекратяване на неговото действие, вземат мерки Фондът да изпълни своите функции, посочени в член 37 на този Протокол и са длъжни да спазват разпоредбите на този Протокол само за тази цел.

Член 37

Ликвидация на фонда

1. Ако действието на този Протокол се прекрати, въпреки това Фондът:

а) изпълнява своите задължения по отношение на инцидент, случил се преди прекратяване действието на Протокола;

МЕЖДУНАРОДНА КОНВЕНЦИЯ

ЗА СЪЗДАВАНЕ НА МЕЖДУНАРОДЕН ФОНД ЗА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПРИ ЩЕТИ, ПРИЧИНЕНИ ОТ ЗАМЪРСЯВАНЕ С НЕФТ, 1992 г.

Държавите- страни по тази Конвенция,

КАТО СТРАНИ по Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт, приета в Брюксел на 29 ноември 1969 г.,

СЪЗНАВАЙКИ опасността от замърсяване в резултат на световния превоз по море на нефт в наливно състояние,

УБЕДЕНИ в необходимостта от осигуряване на адекватно обезщетение на лицата, пострадали от замърсяване в резултат на изтичане или изхвърляне на нефт от кораби,

ОЧИТАЙКИ, че Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт от 29 ноември 1969 г. представлява значителен напредък в тази насока, като установява в договарящите държави режим за обезщетяване при понесени щети от замърсяване, както и за разходите по предприети превантивни мерки за отстраняване или ограничаване на такива щети,

ОЧИТАЙКИ ОБАЧЕ, че този режим не позволява пълно обезщетение на пострадалите от щетите от замърсяване с нефт във всички случаи, като в същото време налага на корабособственика допълнително финансово задължение,

ОЧИТАЙКИ ОЩЕ, че икономическите последици от щетите от замърсяване в резултат на разливане или изхвърляне на нефт, превозван по море в наливно състояние, не би следвало да се понасят изключително и само от корабоплавателната индустрия, но отчасти и от заинтересованите от превоза на нефт,

УБЕДЕНИ в необходимостта от установяване на система за компенсиране и обезщетяване, която да бъде в допълнение към Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт, с цел да се гарантира пълно обезщетение на пострадалите от замърсяване с нефт, както и пълното освобождаване същевременно на корабособствениците от допълнителни финансови задължения, наложени им от споменатата конвенция,

ОТБЕЛЯЗВАЙКИ Резолюцията относно Създаване на Международен фонд за обезщетение при щети от замърсяване с нефт, приета на 29 ноември 1969 г. на Международната юридическа конференция относно щетите от замърсяването на морската среда,

СЕ СПОРАЗУМЯХА както следва:

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

За целите на тази Конвенция:

1. "Конвенция за отговорността 1992 г." означава Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт, 1992 г.

1bis. "Конвенцията за фонда 1971 г." означава Международната конвенция за създаване на Международен фонд за обезщетяване при щети, причинени от замърсяване с нефт, 1971 г. За държавите-страни по Протокола от 1976 г. към Конвенцията за фонда 1971 г. се счита, че терминът обхваща Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол.

2. Термините "кораб", "лице", "корабособственик", "нефт", "щета от замърсяване", "превантивни мерки", "инцидент" и "Организация" имат същото значение, както употребените в чл.1 на Конвенцията за отговорността 1992 г.

3. "Облагаем нефт" означава суров нефт и мазут съгласно определенията по-долу:

(а) "суров нефт" означава всяка течна въглеродородна смес, произхождаща от почвата, независимо в естествено или обработено състояние с оглед нейното транспортиране. Тя включва също суров нефт, пречистен от определени дестилати (наричан понякога "*topped crudes*"), и суров нефт, на който са добавени определени дестилати (наричан понякога "*spiked*" или "*reconstituted* нефт").

(b) "мазут" означава тежки дестилати или остатъчни продукти от суровия нефт или смеси от тези продукти, предназначени за ползване като гориво за производство на топлина или енергия, с качество еквивалентно на спецификациите на "Американска организация за изпитание на специфициране на материалите за мазут №4 Име D 396-69" или друг по-тежък мазут.

4. "Разчетна единица" има същото значение, както в алинея 9 на член V на Конвенцията за отговорността 1992 г.

5. "Корабен тонаж" има същото значение, както в алинея 10 на член V на Конвенцията за отговорността 1992 г.

6. "Тон", доколкото се отнася до нефт, означава метричен тон.

7. "Гарант" означава всяко лице, което предоставя застраховка или друго финансово обезпечаване на отговорността на корабособственика, съгласно алинея 1 на член VII на Конвенцията за отговорността 1992 г.

8. "Терминално съоръжение" означава място за складиране на нефт в наливно състояние, което позволява приемане на нефт, превозван по воден път, включително всяко съоръжение, което се намира в открито море и е свързано с това място.

9. Когато инцидент се състои от поредица от случаи, се приема, че този инцидент е настъпил на датата на първия от тези случаи.

Член 2

1. Международен фонд за обезщетяване при щети, причинени от замърсяване, наречен "Международен фонд за обезщетяване при щети, причинени от замърсяване с нефт 1992 г." и наричан по-нататък "Фондът", се създава за следното:

(а) да осигурява обезщетение при щети, причинени от замърсяване до толкова, доколкото закрилата, произтичаща от Конвенцията за отговорността 1992 г. е недостатъчна;

(b) да осъществява свързаните с това цели, изложени в тази Конвенция.

2. Във всяка договаряща държава Фондът се признава за юридическо лице, което може, съгласно законодателството на тази държава, да поема права и задължения и да бъде страна по всяко дело, заведено в съдилищата на тази държава. Всяка договаряща държава признава Директора на Фонда, наричан по-нататък "Директор", за юридически представител на Фонда.

Член 3

Тази Конвенция се прилага изключително:

(а) за щети от замърсяване причинени:

i) на територията на договаряща държава, включително териториалното море, и

ii) в изключителната икономическа зона на договаряща държава, установена в съответствие с международното право или, ако договарящата държава не е определила такава зона в района, намиращ се зад границата и прилежащ към териториалното море на тази държава, определен от тази държава в съответствие с международното право и простиращ се на не повече от 200 морски мили от изходните линии, от които се измерва ширината на териториалното море;

(b) за мерките, предприети за предотвратяване или намаляване на такива щети, когато са предприети такива.

ОБЕЗЩЕТЯВАНЕ

Член 4

1. С цел да изпълни функциите си, съгласно чл.2, ал.1(а), Фондът е длъжен да обезщети всяко лице, понесло щети от замърсяване, ако това лице не е получило пълно и достатъчно обезщетение съгласно условията на Конвенцията за отговорността, 1992 г., поради това, че:

(а) Конвенцията за отговорността, 1992 г. не предвижда отговорност за въпросните щети;

(b) корабособственикът, отговорен за щетите съгласно Конвенцията за отговорността, 1992 г. е във финансова невъзможност да изпълни изцяло задълженията си, или финансовото обезпечение, което може да бъде предоставено съгласно чл.VII на споменатата Конвенция не покрива въпросните щети или не е достатъчно да задоволи исквете за обезщетение. Приема се, че корабособственикът е във финансова невъзможност да изпълни задължението си и обезпечението е недостатъчно, ако пострадалият от щетата от замърсяването не е успял да получи обезщетение в пълния размер, дължим съгласно Конвенцията за отговорността, 1992 г., след като е предприел всички разумни мерки по законните процедури за получаване на обезщетение;

(c) щетите надвишават отговорността на корабособственика съгласно Конвенцията за отговорността, 1992 г., така както е ограничена в съответствие с чл.V, ал.1 на споменатата конвенция или съгласно условията на която и да е друга международна конвенция, която е в сила или е открита за подписване, ратификация или при съединяване към датата на настоящата конвенция.

За целите на този член, разумно направените разходи и пожертвования, предприети доброволно от корабособственика, за да избегне или ограничи замърсяването, се разглеждат като щети от замърсяването.

2. Фондът се освобождава от всякакви задължения съгласно предходната алинея, при следните случаи:

(а) ако докаже, че щетата от замърсяване е резултат от акт на война, враждебни действия, гражданска война или бунт или се дължи на разливане или изхвърляне на нефт от военен кораб или от друг кораб, който е собственост на или е експлоатиран от държава, а в момента на инцидента е използван за правителствени не търговски цели; или

(b) ако ищецът не може да докаже, че щетата е причинена от инцидент, в който участват един или няколко кораба.

3. Ако Фондът докаже, че щетата от замърсяване е резултат цялостно или частично, поради действие или бездействие, с намерение да се причини щета, от лицето понесло щетата, или поради небрежност на това лице, Фондът може да бъде освободен от част или от цялото задължение да изплати обезщетение на такова лице. Във всеки случай Фондът се освобождава толкова, колкото корабособственикът би могъл да бъде освободен съгласно алинея 3 на член III на Конвенцията за отговорността 1992 г. Обаче такова освобождаване на Фонда от отговорност не се разпростира що се отнася до превантивните мерки.

4. (а) С изключение на случаите, предвидени в букви "b" и "c" на тази алинея, общата сума на обезщетение, изплащано от Фонда по този член по отношение на всеки инцидент, се ограничава така, че сборът от тази сума и общата сума на обезщетението, фактически изплатена по Конвенцията за отговорността 1992 г. за щета от замърсяване, в обхвата на действие на тази Конвенция, както е посочено в член 3, да не превишава 135 милиона разчетни единици.

(b) С изключение на случаите, предвидени в буква "c", общата сума на обезщетение, изплащан от Фонда по този член за щета от замърсяване, причинена от природно бедствие с изключителен, неизбежен и непреодолим характер, да не превишава 135 милиона разчетни единици.

(c) Максималната сума на обезщетение, посочена в букви "a" и "b", е 200 милиона разчетни единици за всеки инцидент, произлязъл в течение на период, в който има три страни по тази Конвенция, по отношение на които общото съответстващо количество облагаем нефт, получен от лица на територията на такива страни през предшествувщата календарна година, е равно или превишава 600 милиона тона.

(d) Лихвените проценти, начислени по фонда, създаден в съответствие с алинея 3, член V от Конвенцията за отговорността 1992 г., ако има такива, не се вземат под внимание при изчисление на размера на максималната обезщетение, изплащано от Фонда по този член.

(e) Сумите, посочени в този член, се превръщат в национална валута на базата на стойността на тази валута в единици "специални права на тираж" на датата, на която Събранието на Фонда вземе решение по отношение на първата дата на изплащане на обезщетението.

5. Когато размерът на исковете срещу Фонда превишава общата сума на обезщетението, което Фонда трябва да плати съгласно алинея 4, то сумата, която е на разположение, се разпределя между ищите така, че

съотношението между установения иск и действително получената сума съгласно тази Конвенция, да бъде еднакво за всички ищци.

6. Събранието на Фонда може да реши, че в изключителни случаи, обезщетението в съответствие с тази Конвенция може да бъде изплатено дори, ако корабособственикът не е създавал фонд в съответствие с алинея 3, член V на Конвенцията за отговорността 1992 г. В такъв случай се прилага алинея 4(е) на този член.

7. По искане на договаряща страна Фондът предоставя своите услуги на нейно разположение, доколкото това е необходимо, за да бъде подпомогната с персонал, материали и услуги, необходими за предотвратяване или ограничаване на щета от замърсяване поради инцидент, за който на Фонда би могло да се наложи да изплати обезщетение съгласно тази Конвенция.

8. При условия, които следва да се установят във Вътрешните правила, Фондът може да предостави възможности за кредит, с цел да се даде възможност за превантивни мерки срещу щети от замърсяване поради инцидент, за който на Фонда би могло да се наложи за изплати обезщетение съгласно тази Конвенция.

Член 5

(заличен)

Член 6

Правата за обезщетение, предвидени по член 4 се загубват в срок от три години след датата, на която е произлязла щетата, освен ако не е предявен иск или уведомяване в изпълнение на член 7, ал. 6. Обаче, никакви искове не могат да бъдат предявени след изтичане на шест години от датата, на която е станал инцидент а причинил щетата.

Член 7

1. При спазване на следващите разпоредби на този член, всяко действие срещу Фонда с цел обезщетение съгласно член 4 на тази Конвенция, може да бъде предприето само пред компетентен съд съгласно член IX на Конвенцията за отговорността, 1992 г., по отношение на искове срещу корабособственика, който е или който, въпреки разпоредбите на член III, ал. 2 на Конвенцията за отговорността, 1992 г., е бил отговорен за щети от замърсяване в резултат от въпросния инцидент.

2. Всяка договаряща държава гарантира, че съдилищата ѝ разполагат с необходимата юрисдикция да разглеждат предявени искове срещу Фонда, както е предвидено в ал.1.

3. Ако бъде заведено дело пред компетентен съд за обезщетяване при щети от замърсяване, съгласно член IX на Конвенцията за отговорността, 1992 г., срещу корабособственика или неговия гарант, сезираният съд е единственият, който има юрисдикция по отношение на такива искове срещу Фонда с цел обезщетение по член 4 на тази Конвенция. Обаче, ако съгласно Конвенцията за отговорността, 1992 г. бъде заведено дело за обезщетяване при щети от замърсяване пред съд на държава, която е страна по Конвенцията за отговорността, 1992 г., но не е страна по тази Конвенция, всяко дело срещу Фонда съгласно член 4 на тази Конвенция може, по избор на ищеца, да бъде заведено или пред компетентния съд на държавата, в която се намира главното седалище на Фонда, или пред който и да е съд на държава страна по тази Конвенция, който е компетентен съгласно член IX на Конвенцията за отговорността, 1992 г.

4. Всяка договаряща държава предвижда в законодателството си разпоредби, според които Фондът има право да се намесва като страна във всяка съдебна процедура, заведена съгласно член IX на Конвенцията за отговорността, 1992 г. пред компетентния съд на тази държава, срещу корабособственика или неговия гарант.

5. Освен ако е предвидено друго в ал. 6, Фондът не се счита за обвързан с никакви присъди или решения по съдебните процедури, по които не е бил страна или с каквото и да е извънсъдебно уреждане, по което не е бил страна.

6. Без да се нарушават разпоредбите на ал. 4, ако срещу корабособственик или неговия гарант бъде заведено дело за обезщетение за щети от замърсяване пред компетентен съд на договаряща държава, съгласно Конвенцията за отговорността, 1992 г., националното законодателство на тази държава позволява на всяка страна по делото да уведомява Фонда за делото. Ако уведомлението е извършено по законния ред, изискван от сезирания съд на съответната държава и по време и начин, че Фондът да разполага с достатъчно време да встъпи като страна по делото, всяко решение на съда по това дело, след като стане окончателно и влезе в сила в държавата, в която е произнесено, то става задължително за Фонда в смисъл, че той не може да оспорва фактите и заключенията на съда, дори и ако Фондът не е участвал фактически в делото.

Член 8

Съгласно всяко решение относно разпределението, предвидено в чл. 4, ал. 5, всяко съдебно решение, произнесено срещу Фонда от съд, притежаваш юрисдикция съгласно чл. 7, алинеи 1 и 3, когато е влязло в сила в съответната държава и в тази държава не подлежи на обжалване, то се признава и влиза в сила за всяка договаряща държава при условията, предвидени в член X на Конвенцията за отговорността, 1992 г.

Член 9

1. Фондът получава чрез суброгация, по отношение на всяка изплатена от него сума съгласно алинея 1 на член 4 на тази Конвенция за обезщетение на щети от замърсяване, всички права, които по силата на Конвенцията за отговорността 1992 г. биха били дадени на така обезщетеното лице и на които то би могло да се позове срещу корабособственика или неговия гарант.

2. Нищо в тази Конвенция не засяга правата на Фонда на регрес и суброгация срещу други лица освен тези, които са посочени в предходната алинея. Във всеки случай суброгационното право на Фонда срещу такова лице не може да бъде по-малко благоприятно от правото, с което разполага застрахователят на обезщетеното лице.

3. Без да се засягат всякакви други права на суброгация или регрес срещу Фонда, които може да съществуват, договаряща държава или организация на тази държава, която е изплатила в съответствие със своето национално законодателство обезщетение за щети от замърсяване, получава чрез суброгация правата, които така обезщетеното лице би имало в съответствие с тази конвенция.

ВНОСКИ

Член 10

1. Годишните вноски към Фонда, се правят по отношение на всяка договаряща държава, от което и да е лице, получило през посочената в член 12, алинея 2(а) или (b) календарна година общи количества по-големи от 150 000 тона:

(а) облагаем нефт, превозен по море до пристанища или терминали, намиращи се на територията на тази държава; и

(b) облагаем нефт, получен в съоръжения, намиращи се на територията на договаряща държава, превозен по море и разтоварен в пристанище или терминал на държава, която не е страна по конвенцията, при условие, че облагаемият нефт предвиден в тази буква, се отчита само при първото получаване в договаряща държава след разтоварването му в държавата, която не е страна по конвенцията.

2. (а) За целите на алинея 1 от този член, когато общата сума на количеството облагаем нефт, получено през една календарна година от едно лице на територията на една договаряща държава и количеството облагаем нефт, получено през същата година на тази територия от едно или повече асоциирани лица надхвърли 150 000 тона, такъв лице трябва да внесе вноски съобразно действителното количество от нефт, получено от него, макар тези количества да не надхвърлят 150 000 тона.

(b) "Асоциирано лице" означава всеки филиал или организация под общ контрол. Националното законодателство на заинтересованата държава определя дали едно лице спада към това определение.

Член 11

(заличен)

Член 12

1. За да се определи размера на годишните дължими вноски, ако има такива, както и за да се отчете необходимостта от поддържане на достатъчно оборотни средства, Събранието изготвя за всяка календарна година предвиджане под формата на бюджет, включващ както следва:

(i) Разходи

(а) разноси и разходи за управлението на Фонда през съответната година и всякакъв дефицит от операции през предходните години;

(b) плащания на Фонда за съответната година за уреждане на обезщетения за удовлетворяване на искове срещу Фонда съгласно член 4, включително и изплащането на заеми, сключени по-рано от Фонда за покриване на тези искове, доколкото общият размер на внесените суми във връзка с инцидент не надвишава четири милиона разчетни единици;

(c) предстоящи плащания на Фонда за съответната съгласно член 4, включително погасителни вноски по заеми, теглени по-рано от Фонда за удовлетворяване на такива искове, доколкото общият размер на тези искове във връзка с всеки отделен инцидент не превишава четири милиона разчетни единици;

(ii) Приходи

(а) допълнителни средства, получени в резултат от операциите, извършени през предходните години, включително лихвите;

(b) годишни вноски, ако са необходими за балансиране на бюджета;

(c) в всякви други приходи.

2. Събранието определя общата сума на дължимата вноска. На основание на това решение, Директорът определя, относно всяка договаряща държава конкретния размер на годишната вноска на всяко лице, посочено в член 10.

(a) в зависимост от това дали вноската е предназначена за уреждане на сумите, посочени в алинеи 1(i)(a) и (b), на основата на определена сума за тон нефт, подлежащ на облагане, който такова лице е получило в съответната държава през предходната календарна година; и

(b) в зависимост от това дали вноската е предназначена за уреждане на сумите, посочени в алинея 1(i)(c) от този член, на основата на определена сума за тон облагаем нефт, който такова лице е получило през календарната година предшестваша годината, в която се е случил въпросния инцидент, при условие, че държавата е била страна по тази конвенция към датата на инцидента.

3. Сумите, посочени в алинея 2 по-горе, се изчисляват като общата сума на вноските, които трябва да се внасят се раздели на общото количество нефт, подлежащ на облагане, получен във всички договарящи държави през въпросната година.

4. Годишната вноска се заплаща на датата, определена от Вътрешните правила на Фонда. Събранието може да определи друга дата на заплащането.

5. Събранието може да вземе решение, в съответствие с Финансовите правила на Фонда, за преразпределение между средствата на Фонда, получени в съответствие с член 12.2(a) и средствата, получени в съответствие с член 12.2(b).

Член 13

1. Всяка сума по закъсняла вноска, предвидена по член 12, се увеличава с лихва, чийто процент се определя в съответствие с Вътрешните правила на Фонда, като в зависимост от обстоятелствата може да се определят различни проценти

2. Всяка договаряща държава осигурява изпълнението на всички задължения към Фонда съгласно тази конвенция по отношение на нефта, получен на територията на тази държава, и предприема всички подходящи мерки по своето законодателство, включително налагане на санкции, каквито прецени за необходими, с цел ефективно изпълнение на всяко такова задължение, при условие, че мерките са насочени само срещу лицата, които са длъжни да правят вноски във Фонда.

3. Ако лице, което съгласно разпоредбите на членове 10 и 12 е длъжно да прави вноски във Фонда, не изпълни задължението си по отношение на цялата или на част от вноската и тя е в забава, Директорът предприема всички необходими действия от името на Фонда срещу такова лице с оглед получаване на дължимите суми. Когато неизправният вносител е в явно състояние на неплатежоспособност или ако обстоятелствата дават основание за това по друг начин, по препоръка на Директора Събранието може да реши да не предприема никакви действия срещу това лице или да не продължи предприетите действия.

Член 14

1. Всяка договаряща държава може, при депозиране на документа за ратификация или присъединяване, както и по всяко време след това да заяви, че поема сама задълженията на лице съгласно член 10, ал.1 от тази Конвенция да прави вноски към Фонда за получените на територията на тази държава количества нефт. Тази декларация се прави писмено и в нея се посочват точно поеманите задължения.
2. Ако посочената в алинея 1 декларация е направена преди влизането в сила на тази Конвенция в съответствие с член 40, тя се депозира при Генералния секретар на Организацията, който я съобщава на Директора след влизането в сила на Конвенцията.
3. Всяка декларация в съответствие с алинея 1, след влизането в сила на Конвенцията, се отправя до Директора.
4. Декларация, направена в съответствие с този член, може да бъде оттеглена от съответната държава чрез писмено уведомление до Директора. Такова уведомление влиза в сила три месеца след датата на нейното получаване от Директора.
5. Всяка държава, обвързана от декларация, направена в съответствие с този член, е длъжна, при всяко съдебно дело заведено срещу нея пред компетентен съд, по отношение на всяко задължение определено в декларацията, да се откаже от съдебния си имунитет, на който би могла да се позове.

Член 15

1. Всяка договаряща държава гарантира, че всяко лице, което получава на нейна територия такива количества облагаем нефт, за които лицето е длъжно да прави вноски във Фонда, се включва в списък, съставен и воден от Директора съгласно следващите разпоредби на този член.
2. За целите упоменати в алинея 1, всяка договаряща държава уведомява Директора, на дата и по начин определени във Вътрешния правилник, за името и адреса на всяко лице, задължено по отношение на тази държава да прави вноски във Фонда съгласно член 10, както и данни за съответните количества облагаем нефт, получен през предходната календарна година от всяко такова лице.
3. С цел установяване във всеки отделен момент на лицата, задължени съгласно член 10, ал.1 да правят вноски във Фонда, и при необходимост определяне на количествата нефт, които се вземат предвид за всяко такова лице при определяне на размера на вноската му, списъкът е достоверно доказателство за фактите, които съдържа, до доказване на противното.
4. Ако договаряща държава не изпълнява своите задължения да съобщава на Директора информацията, посочена в алинея 2, и това доведе да финансови загуби за Фонда, то тази договаряща държава е длъжна да компенсира загубата на Фонда. Събранието по препоръка на Директора определя дали тази обезщетението да бъде платено от договарящата държава.

ОРГАНИЗАЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ

Член 16

Фондът има Събрание и Секретариат, ръководен от Директор.

СЪБРАНИЕ

Член 17

Събранието се състои от всички договарящи държави по тази конвенция.

Член 18

Функциите на Общото събрание са следните:

1. Да избира председател на всяка редовна сесия и двама подпредседатели, които изпълняват функции до следващата редовна сесия;
2. Да определя собствен устав, в съответствие с разпоредбите на Конвенцията;
3. Да приема Вътрешен правилник, необходим за доброто му функциониране;
4. Да назначава Директор, да издава правила за назначаването на необходимия персонал и да определя условията на работа на Директора и на останалите членове на персонала;
5. Да приема годишния бюджет и да установява годишните вноски;
6. Да назначава одитори и да одобрява сметките на Фонда;
7. Да одобрява уреждането на исквете за обезщетение, отправени към Фонда, да се произнася по разпределението между ишците на разполагаемите суми за компенсация на щетите съгласно член 4, ал.5 и да определя условията, при които могат да се извършват временните плащания, за да се обезщетят възможно най-скоро пострадалите от замърсяване;
8. (заличен а)
9. да учредява всякакви временни или постоянни помощни органи, да определя тяхната компетентност и да им дава пълномощията, необходими за изпълнение на поверените функции; при назначаването на членове на такива органи Събранието се стреми за осигуряване на справедливо географско разпределение на членовете и съответно представителство на договарящите държави, получили най-голямо количество подлежащ на облагане нефт; Процедурните правила на Събранието могат да се прилагат, *mutatis mutandis*, в работата на такъв спомогателен орган.
10. Да определя на кои от държавите, които не са страни по конвенцията и на кои междуправителствени или международни неправителствени организации ще бъде разрешено да участват, без право на гласуване, на сесиите на Общото събрание и на помощните органи;
11. Да дава на Директора и на помощните органи всякакви необходими инструкции за управлението на Фонда;
12. (заличен а)
13. Да следи за правилното прилагане на конвенцията и на собствените си решения;
14. Да изпълнява всички други функции, които му се възлагат по Конвенцията или необходими за доброто функциониране на Фонда.

Член 19

1. Събранието се свиква на редовна сесия всяка календарна година от Директора.

2. Събранието се свиква на извънредни сесии от Директора, по искане на най-малко една трета от членовете на Общото събрание, както и по инициатива на Директора след консултиране с Председателя на Събранието. Директорът уведомява членовете за тези сесии най-малко тридесет дни предварително.

Член 20

Мнозинството от членовете на Общото събрание представлява изисквания кворум за заседанията.

(заглавието заличено)

Членове 21 – 27

(заличени)

СЕКРЕТАРИАТ

Член 28

1. Секретариатът включва Директора и необходимия за управлението на Фонда персонал.

2. Директорът е лицето, което представлява юридически Фонда.

Член 29

1. Директорът е най-висшият служител в йерархията на Фонда. Като спазват инструкциите, които му се дават от Събранието, той изпълнява функциите, които са му определени съгласно тази Конвенция, Вътрешните правила на Фонда и Събранието.

2. Директорът:

- (a) назначава необходимия персонал за управлението на Фонда;
- (b) взема всички подходящи мерки за доброто управление на активите на Фонда;
- (c) събира вноските, които са дължими съгласно тази конвенция, като спазва по-специално разпоредбите на член 13, ал.3;
- (d) прибегва до услугите на експерти-юристи, финансиста и други, доколкото е необходима тяхната помощ за уреждане на искове, заведени срещу Фонда или за упражняването на други функции на Фонда;
- (e) взема всички мерки за уреждането на искове за обезщетение, заведени срещу Фонда, в рамките и при условията, определени от Вътрешния правилник, включително окончателното уреждане на искове, без предварително одобрение на Общото събрание, когато Вътрешният правилник предвижда така;
- (f) изготвя и представя на Общото събрание финансови отчети и предвиждания за бюджета за всяка календарна година;

г) изготвя, с консултация с Председателя на Събранието, и публикува доклад за работата на Фонда през изминалата календарна година;

h) разработва, събира и разпространява материали, документи, дневен ред, отчети и информация, необходими за работата на Общото събрание и помощните органи.

Член 30

В изпълнение на задълженията си Директорът, назначените от него персонал и експерти, не се ползват и не приемат инструкции от никое правителство или орган, чужд на Фонда. Те се въздържат от всяко действие, несъвместимо с положението им на служители от международно ниво. Всяка договаряща държава се задължава да зачита изключително международния характер на функциите на Директора, назначените от него персонал и експерти и да не се опитва да им влияе в изпълнението на техните задачи.

ФИНАНСИ

Член 31

1. Всяка договаряща страна поема за своя сметка възнагаждението, пътните и други разходи на делегацията си в Общото събрание и на представителите си в помощните органи.

2. Всякакви други разходи за функционирането на Фонда са за сметка на Фонда.

ГЛАСУВАНЕ

Член 32

Гласуването в събранието се извършва съгласно следните разпоредби:

(а) всеки член има право на един глас;

(б) освен ако не е предвидено друго в член 33, решенията на Общото събрание се вземат при мнозинство от присъстващите и гласувачи членове;

(с) решения, за които се изисква мнозинство от три четвърти или от две трети, се взема с мнозинство от три четвърти или от две трети от присъстващите членове, според случая;

(д) за целите на този член изразът "присъстващи членове" означава "членове, които присъстват на заседанието в момента на гласуването", а изразът "присъстващи и гласувачи членове" означава "присъстващите членове, които изразяват положителен или отрицателен глас". Въздържалите се членове се считат за негласували.

Член 33

Следните решения на Общото събрание изискват мнозинство от две трети:

(а) всяко решение съгласно член 13, ал.3 да не се предприемат или продължават действията срещу вносителя;

(б) назначаването на Директор съгласно член 18, ал.4;

с) създаване на помощни органи съгласно член 18, алинея 9 и въпросите, отнасящи се до такова създаване.

Член 34

1. Фондът, неговите авоари, приходи, включително вноски и друго имущество се освобождават от всякакви преки данъци във всички договарящи държави.
2. Когато Фондът закупува значителни движими или недвижими имущества или извършва важни работи, необходими за упражняването на официалната си дейност и в цената ѝ са включени косвени данъци или такси за продажба, правителствата на договарящите държави вземат необходимите мерки, когато това е възможно, за освобождаване от тези данъци и такси или за тяхното връщане.
3. Никакво освобождаване не се прави в случай на данъци, такси и мита, които представляват обикновено заплащане за извършени услуги.
4. Фондът се освобождава от всякакви митнически сборове, данъци и други такива, свързани с тях, по отношение на внесени или изнесени от него или от негово име предмети за официално ползване. Така внесени предмети не могат да бъдат предоставени нито срещу заплащане, нито безвъзмездно на територията на страната, където са внесени, освен при условия, приети от правителството на тази страна.
5. Лицата, които правят вноски във Фонда, пострадалите и собствениците на кораби, които получават обезщетение от Фонда, се подчиняват на фискалния режим на държавата, в която се облагат, като не се ползват от освобождаване или други данъчни облекчения в това отношение.
6. Информация, касаеща отделни лица, които правят вноски по смисъла на тази Конвенция, не се разпространява извън Фонда, освен ако не е абсолютно необходимо с цел изпълнение на функциите на Фонда, включително като ищец или ответник по дадено дело.
7. Независимо от настоящите и бъдещи разпоредби относно валутния контрол или прехвърлянето на капитали, договарящите държави разрешават прехвърлянето и плащането на вноските към Фонда, както и на обезщетенията, давани от Фонда, без никакви ограничения.

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35

Искове за обезщетение съгласно член 4, които произтичат от инциденти станали след датата на влизане в сила на тази Конвенция, не могат да бъдат предявени срещу Фонда по-рано от сто и двадесет дни след тази дата.

Член 36

Генералният секретар на Организацията свиква първата сесия на Общото събрание. Тази сесия се състои възможно най-скоро след влизането в сила на конвенцията и при всички случаи, не по-късно от тридесет дни от датата на влизането ѝ в сила.

Член 36 bis

Следващите преходни разпоредби се прилагат през периода, наричан по-нататък преходен период, започващ от датата на влизане в сила на тази Конвенция и завършващ на датата, на която влиза в сила денонсирането,

предвидено в член 31 на Протокола от 1992 г. за изменение на Конвенцията за фонда 1971 г.:

(a) При прилагане на алинея 1(а) от член 2 на тази Конвенция, позоваването на Конвенцията за отговорността 1992 г. включва позоваване на Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт 1969 г. в нейната първоначална редакция или изменената с Протокола от 1976 г. към нея (наричана в този член "Конвенция за отговорността 1969 г.") и също на Конвенцията за фонда 1971 г.

(b) Ако инцидент е причинил щета при замърсяване, попадащ в обхвата на тази Конвенция, Фондът ще изплати обезщетение на всяко лице, претърпяло щети от замърсяване, само в такъв случай и в такъв размер, в какъвто такова лице не е могло да получи пълно и достатъчно обезщетение на основание на Конвенцията за отговорността 1969 г., на Конвенцията за фонда 1971 г. и на Конвенцията за отговорността 1992 г., при условие, че относно щетата от замърсяването в обхвата на тази Конвенция по отношение на страна по тази Конвенция, без да е страна по Конвенцията за фонда 1971 г., Фондът изплаща обезщетение на всяко лице, претърпяло щети от замърсяване, само в такъв случай и в такъв размер, в какъвто такова лице не би могло да получи пълно и достатъчно обезщетение, ако тази държава би била страна по всяка от посочените по-горе конвенции.

(c) При прилагане на член 4 на тази Конвенция, сумата, която следва да се вземе под внимание при определяне на общата сума на обезщетение, изплатено от Фонда, трябва също да включва сумата на обезщетение, ако има такова, изплатено на основание на Конвенцията за отговорността 1969 г., и сумата на обезщетение, фактически изплатено или считано за изплатено на основание на Конвенцията за фонда 1971 г.

(d) Алинея 1 на член 9 на тази Конвенция се прилага също към правата, предоставени на основание на Конвенцията за отговорността 1969 г.

Член 36 *ter*

1. По условията алинея 4 на този член, общата сума на ежегодните вноски, дължими за облагаем нефт, получен от една договаряща държава през календарна година, не трябва да превишава 27,5% от общата сума на ежегодните вноски за тази календарна година, съгласно Протокола от 1992 г. за изменение на Конвенцията за фонда 1971 г. по отношение на тази календарна година.
2. Ако прилагането на изискванията на алинеи 2 и 3 на член 12 доведе до това, че общата сума на вноските, дължими от вносителите в една договаряща държава за дадена календарна година, превиши 27,5% от общите ежегодни вноски, то вноските, дължими вносителите в тази държава пропорционално се намаляват така, че общата сума на вноските да е равна на 27,5% от общите ежегодни вноски във Фонда за тази година.
3. Ако вноските, заплащани от лицата в дадена договаряща държава трябва да се намалят съгласно алинея 2 на този член, то вноските, дължими от лицата във всички други договарящи държави се увеличават пропорционално, за да се осигури съответствие на общата сума на вноските, дължими от всички лица, задължени да правят вноски във Фонда през съответната календарна година, с общата сума, определена от Събранието.
4. Изискванията на алинея 1 до 3 на този член се прилагат докато общото количество облагаем нефт, получен от всички договарящи държави през календарна година, достигне 750 милиона тона или докато до изтичането на

петгодишния период след датата на влизане в сила на Протокола от 1992 г., в зависимост кога настъпи по-рано.

Член 36 quarter

Независимо от разпоредбите на тази Конвенция, следващите разпоредби се прилагат към управлението на Фонда по време на периода, когато действуват едновременно Конвенцията за фонда 1971 г. и тази Конвенция:

(a) Секретариатът на Фонда, учреден от Конвенцията за фонда 1971 г. (наричан по-нататък "Фонд 1971 г.") и ръководен от Директор, могат да функционират също като Секретариат и Директор на Фонда.

(b) Ако, в съответствие с буква (a), Секретариатът и Директорът на Фонд 1971 г. изпълняват също функциите на Секретариат и Директор на Фонда, в случаи на противоречие между интересите на Фонд 1971 г. и на Фонда, Фондът е се представя от Председателя на Събранието на Фонда.

(c) Директорът, персоналът и експертите, назначени от него, изпълнението на задълженията им в съответствие с тази Конвенция и с Конвенцията за фонда 1971 г. не се разглежда като нарушение на разпоредбите на член 30 на тази Конвенция, доколкото доколкото изпълняват изпълняват задължения в съответствие с този член.

(d) Събранието на Фонда се стреми да не приема решения, които несъвместими с решенията, приети от Събранието на Фонд 1971 г. При възникване на разлика в мнения по общи административни въпроси, Събранието на Фонда полага усилия за достигане на консенсус със Събранието на Фонд 1971 в дух на взаимно сътрудничество и с отчитане на общите цели на двете организации.

(e) По решение на Събранието на Фонд 1971 г. към Фонда може да преминат права, задължения и активи на Фонд 1971 г. в съответствие с алинея 2 на член 44 на Конвенцията за фонда 1971 г.

(f) Фондът възстановява на Фонд 1971 г. всички разноси и разходи, възникнали в резултат на изпълнение от Фонд 1971 г. на административни услуги от името на Фонда.

Член 36 *quinquies*

Заклучителни разпоредби

Заклучителните разпоредби на тази Конвенция са членове 28 до 39 на Протокола от 1992 г. за изменение на Конвенцията за фонда 1971 г. Позоваването на тази Конвенция от договаряща държава се разглежда като означаващо позоваване от договаряща държава на този Протокол.

ЗАКЛУЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ НА ПРОТОКОЛА ОТ 1992 Г. ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА КОНВЕНЦИЯТА ЗА ФОНДА, 1971 Г.

Член 28

Подписване, ратификация, приемане, одобряване и присъединяване

1. Този Протокол е отворен за подписване от 15 януари 1993 г. до 14 януари 1994 г. в Лондон от всички държави, които са подписали Конвенцията за отговорността 1992 г.

2. По условията на алинея 4, този Протокол може да се ратифицира, приеме или одобри от всяка държава.

3. По условията на алинея 4, този Протокол е открит за присъединяване към него от държави, които не са го подписали.

4. Ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване към този Протокол може да се извърши само от държави, които са ратифицирали, приели, одобрили или присъединили към Конвенцията за отговорността 1992 г.

5. Ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване се извършват чрез депозиране на инструмент при Генералния секретар на Организацията.

6. Държавата, която е страна по този Протокол, но не е страна по Конвенцията за фонда 1971 г., е длъжна да спазва разпоредбите на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, в отношенията с другите държави-страни по Протокола, но не е длъжна да спазва разпоредбите на Конвенцията за фонда 1971 г. в отношенията с държавите-страни по нея.

7. Всеки документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, депозиран след влизането в сила на изменение към Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, се счита, че се отнася към така изменената конвенция за едни от тези изменения.

Член 29

Информация относно облагаем нефт

1. До влизането в сила на този Протокол за държава, тази държава, при депозиране на инструмента, посочен в алинея 5 на член 28, а след това ежегодно на дата, която се определя от Генералния секретар на Организацията, му съобщава името и адреса на всяко лице, което по отношение на тази държава е задължено да прави вноски във Фонда в съответствие с член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, а така също и информация за съответните количества облагаем нефт, получени от всяко такова лице на територията на тази държава през предшестващата календарна година.

2. През преходния период Директорът, от името на държавите, предава ежегодно на Генералния секретар на Организацията сведения за количествата облагаем нефт, получен от лицата, задължени да правят вноски във Фонда в съответствие с член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол.

Член 30

Влизане в сила

1. Този Протокол влиза в сила дванадесет месеца след датата, на която са изпълнени следните изисквания:

(а) най-малко осем държави са депозирали инструмент при Генералния секретар на Организацията документите за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване; и

(б) Генералният секретар на Организацията е получил в съответствие с член 29 информация, че лицата, задължени да правят вноски във Фонда в съответствие с член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, са получили през предшестващата календарна година общо количество най-малко 450 милиона тона облагаем нефт.

2. Обаче, този Протокол няма да влезе в сила преди влизането в сила Конвенцията за отговорността 1992 г.

3. За всяка държава, която ратифицира, приема, одобри този Протокол или се присъедини към него след изпълнение на условията за влизането му в сила, посочени в алинея 1, този Протокол ще влезе в сила дванадесет месеца след датата на депозиране на съответен инструмент от тази държава.

4. Всяка договаряща държава може, при депозиране на инструмента за ратификация, приемане, одобряване на този Протокол или присъединяване към него, да декларира, че такъв инструмент няма да е действащ за целите на този член до изтичане на шестмесечния срок, посочен в член 31.

5. Всяка държава, която е направила декларация в съответствие с предния алинея, може да я оттегли по всяко време, чрез уведомяване на Генералния секретар на Организацията. Такова оттегляне влиза в сила от датата на получаване на документа и всяка държава, която прави такова оттегляне се счита, че е депозирала в този ден своя документ за ратификация, приемане, одобряване на този Протокол или присъединяване към него.

6. Всяка държава, която е направила декларация в съответствие с алинея 2 на член 13 на Протокола от 1992 г. за изменение на Конвенцията за отговорността 1969 г., се счита също, че е направила декларация в съответствие с алинея 4 на този член. Оттегляне на декларация в съответствие с посочения алинея 2 на член 13, се счита също за оттегляне в съответствие с алинея 5 на този член.

Член 31

Денонсиране на Конвенциите от 1969 г. и 1971 г.

По условията на член 30 в течение на шест месеца след датата, на която са изпълнени следните изисквания:

(а) най-малко осем държави са станали страни по този Протокол или са депозирали при Генералния секретар на Организацията инструментите за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, независимо дали е или не на основание на алинея 4 на член 30, и

(б) Генералният секретар на Организацията е получил в съответствие с член 29 информация, че лицата, задължени да правят вноски във Фонда в съответствие с член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, са получили през предшествашката календарна година общо количество на най-малко 750 милиона тона облагаем нефт,

всяка страна по този Протокол и всяка държава, която е депозирала инструмент за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, независимо дали е или не на основание алинея 4 на член 30, денонсира Конвенцията за фонда 1971 г. и Конвенцията за отговорността 1969 г., ако е страна по тези конвенции, като денонсирането влиза в сила след изтичането на посочения по-горе шестмесечен период.

Член 32

Изменения и допълнения

1. Организацията може да свика конференция за приемане на изменения и допълнения на Конвенцията за фонда 1992 г.

2. Конференция на договарящите държави за приемане на изменения и допълнения на Конвенцията за фонда 1992 г. се свиква от Организацията по молба на не по-малко от една трета от договарящите държави.

Член 33

Изменение на границите на обезщетение

1. Всяко предложение, на не по-малко от една четвърт от договарящите държави, за изменение на границите на обезщетение, определени в алинея 4 на член 4 на конвенцията, изменена с този Протокол, се изпраща от Генералния секретар на всички членове на Организацията и на всички договарящи държави.
2. Всяко изменение, предложено и разпространено, както е посочено по-горе, се предава за разглеждане в Юридическия комитет на Организацията не по-рано от шест месеца след датата на разпращането.
3. Всички договарящи държави към конвенцията, изменена с този Протокол, независимо от това дали са членове или не на Организацията, имат право да участват в работата на Юридическия комитет за разглеждане и одобрение на изменението.
4. Измененията се одобряват с мнозинство от две трети от договарящите държави, при състващи и участващи в гласуването в разширения Юридически комитет, както е предвидено в алинея 3, при условие, че по време на гласуването при съставят не по-малко от половината договарящи държави.
5. При разглеждането на предложенията за изменение на границите на обезщетение Юридическият комитет взема под внимание опита, получен в резултат на инциденти, в частност, размера на причинените щети, промените в стойностите на валутите. Комитетът също взема под внимание връзката между границите, определени в алинея 4 на член 4 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, и границите, определени в алинея 1 на член V на Международната конвенция за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт 1992 г.
6. (a) Никакво изменение на границите на обезщетение в съответствие с този член не може да се разглежда преди 15 януари 1998 г. или по-рано от пет години след датата на влизане в сила на предишните изменения в съответствие с този член. Никакво изменение в съответствие с този член не може да се разглежда преди влизането в сила на този Протокол.
(b) Граница на обезщетение не може да бъде увеличена така, че да превишава сумата, съответстваща на границата, определена с Конвенцията за фонда 1971 г. и изменена с този Протокол, която е увеличена с шест процента на година, изчислени в сложни проценти, считано от 15 януари 1993 г.
(c) Никоя граница не може да бъде увеличена така, че да превишава сумата, съответстваща на границата, определена с Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, умножена по три.
7. Организацията уведомява договарящите държави за всяко изменение, одобрено в съответствие с алинея 4. Изменението се счита за прието при изтичане на осемнадесетмесечен срок след датата на уведомяване, освен ако в течение на този срок не по-малко от една четвърт от държавите, явяващи се договарящи държави по време на одобрението на изменението от Юридическия комитет, не са уведомили Организацията, че не приемат изменението и в този случай изменението се отхвърля и не влиза в сила.
8. Изменение, което се счита прието в съответствие с алинея 7, влиза в сила осемнадесет месеца след приемането му.
9. Всички договарящи държави са длъжни да спазват разпоредбите на изменението, ако не денонсират този Протокол в съответствие с алинея 1 и 2 на

член 34 шест месеца до влизането в сила на изменението. Такова денонсиране придобива сила от момента на влизане в сила на изменението.

10. Когато изменение е одобрено от Юридическия комитет, но осемнадесетмесечният срок за неговото приемане не е изтекъл, държавата, която през този срок става договаряща държава, е длъжна да спазва разпоредбите на това изменение, ако то влезе в сила. Държавата, която става договаряща държава след изтичане на този период, спазва разпоредбите на изменението, прието съгласно алинея 7. В случаите, посочени в този алинея, държавата спазва разпоредбите на изменението, при влизането му в сила или при влизането в сила на този Протокол за тази държава, като валидна е по-късната дата.

Член 34 **Денонсиране**

1. Този Протокол може да бъде денонсиран от всяка страна, по всяко време след датата, на която Протоколът влиза в сила за тази страна.
2. Денонсирането се извършва чрез предаване на съответния инструмент при Генералния секретар на Организацията.
3. Денонсирането влиза в сила след дванадесет месеца или след по-дълъг период, посочен в инструмента за денонсиране, след депозирането му при Генералния секретар.
4. Денонсирането на Конвенцията за фонда 1992 г. се счита за денонсиране на този Протокол. Такова денонсиране влиза в сила на датата, на която Протоколът от 1992 г. за изменение на Конвенцията за отговорността 1969 г. влиза в сила в съответствие с член 16 на този Протокол.
5. Всяка договаряща страна по този Протокол, която не е денонсирала Конвенцията за фонда 1971 г. и Конвенцията за отговорността 1969 г., както се изисква от член 31, се счита, че денонсира този Протокол, което влиза в сила дванадесет месеца след изтичане на шестмесечния период съгласно този член. От датата, на която влиза в сила денонсирането по член 31, всяка страна, депозирала инструмент за ратификация, приемане, одобрение или при съединяване към Конвенцията за отговорността 1969 г., се счита, че денонсира този Протокол, което влиза в сила от датата, на която инструментът влиза в сила.
6. За страните по този Протокол, денонсирането от всяка от тях на Конвенцията за фонда 1971 г. в съответствие с член 41 не се тълкува във всички случаи като денонсиране на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол.
7. Въпреки денонсирането на този Протокол от страна в съответствие с този член, продължават да се прилагат изискванията по този Протокол, отнасящи се до задълженията за вноски съгласно член 10 на Конвенцията за фонда 1971 г., изменена с този Протокол, по отношение на инцидент, посочен в алинея 2(b) на член 12 на изменената конвенция и случил се преди влизане в сила на денонсирането.

Член 35 **Извънредни сесии на Събранието**

1. Всяка договаряща държава в течение на деветдесет дни след депозиране на инструмент за денонсиране, в резултат на което по нейно мнение значително ще се повиши равнището на вноските за останалите договарящи държави, може да поиска от Директора да свика извънредна

сесия на Събранието. Директорът свиква Събранието не по-късно от шестдесет дни след получаване на искането.

2. Директорът може, по собствена инициатива, да свика извънредна сесия в течение на шестдесет дни след предаване на документ за денонсиране, ако счете, че в резултат на такова денонсиране значително ще се повиши равнището на вноските на останалите договарящи държави.

3. Ако на извънредна сесия, свикана в съответствие с алинея 1 или 2, Събранието реши, че денонсирането значително ще повиши равнището на вноските за останалите договарящи държави, то всяка такава държава може не по-късно от сто и двадесет дни до датата, на която денонсирането влиза в сила, да денонсира този Протокол, като това денонсиране влиза в сила на същата дата.

Член 36 **Прекратяване**

1. Действието на този Протокол се прекратява на датата, когато броят на договарящите държави стане по-малко от три.

2. Държавите, които са длъжни да спазват разпоредбите на този Протокол в деня преди прекратяване на неговото действие, вземат мерки Фондът да изпълни своите функции, посочени в член 37 на този Протокол и са длъжни да спазват разпоредбите на този Протокол само за тази цел.

Член 37 **Ликвидация на фонда**

1. Ако действието на този Протокол се прекрати, въпреки това Фондът:

(а) изпълнява своите задължения по отношение на инцидент, случил се преди прекратяване на действието на Протокола;

(б) осъществява своите права по отношение на вноските, доколкото тези вноски са необходими за изпълнение на задълженията по алинея (а), включително административните разходи на Фонда, необходими за тази цел.

2. Събранието взема всички необходими мерки за завършване ликвидацията на Фонда, включително разпределението на справедлива основа останалите активи между лицата, изплатили вноски във Фонда.

3. За целите, предвидени в този член, Фондът остава юридическо лице.

Член 38 **Депозитар**

1. Този Протокол и всякакви изменения, приети съгласно член 33, се депозират при Генералния секретар на Организацията.

2. Генералният секретар на Организацията:

(а) информира всички държави, които са подписали или приели този Протокол за:

(i) всяко ново подписване или депозиране на инструмент и съответната дата;

(ii) всяка декларация и уведомление, съгласно член 30, включително декларации и оттегляния, изисковани в съответствие с този член;

Член 39
Езици

Този Протокол е съставен в един екземпляр на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански езици, като всички текстове еднакво автентични.

СЪСТАВЕН в Лондон на двадесет и седми ноември 1992 г.

В УВЕРЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени от техни правителства за тази цел, подписаха този Протокол.

б) осъществява своите права по отношение на вноските, доколкото тези вноски са необходими за изпълнение на задълженията по алинея (а), включително административните разходи на Фонда, необходими за тази цел.

2. Събранието взема всички необходими мерки за завършване ликвидацията на Фонда, включително разпределението на справедлива основа останалите активи между лицата, изплатили вноски във Фонда.

3. За целите, предвидени в този член, Фондът остава юридическо лице.

Член 38 *Депозитар*

1. Този Протокол и всякакви изменения, приети съгласно член 33, се депозират при Генералния секретар на Организацията.

2. Генералният секретар на Организацията:

(а) информира всички държави, които са подписали или приели този Протокол за:

(i) всяко ново подписване или депозиране на инструмент и съответната дата;

(ii) всяка декларация и уведомление, съгласно член 30, включително декларации и оттегляния, изисквани в съответствие с този член;

(iii) датата на влизането в сила на този Протокол;

(iv) датата, на която трябва да се извършат денонсирания, предвидени в член 31;

(v) всяко предложение за изменение на границите на обезщетение, което е направено съгласно алинея 1 на член 33;

(vi) всяко изменение, прието съгласно алинея 4 на член 33;

(vii) всяко изменение, считано за прието съгласно алинея 7 на член 33, както и датата на влизане в сила в съответствие с алинея 8 и 9 на същия член;

(viii) депозирането на всеки инструмент за денонсиране на този Протокол, датата на депозиране и датата, на която влиза в сила;

(ix) всяко денонсиране, което се счита за направено съгласно алинея 5 на член 34;

(x) всяко съобщение, което се изисква от член на този Протокол.

(b) изпраща заверени копия от Протокола на всички държави, подписали или присъединили се към Протокола.

3. Веднага след влизането в сила на Протокола, Генералният секретар на Организацията изпраща неговия текст до Секретариата на ООН за регистриране и публикуване, съгласно член 102 на Хартата на ООН.

- (iii) датата на влизането в сила на този Протокол;
 - (iv) датата, на която трябва да се извършат денонсирания, предвидени в член 31;
 - (v) всяко предложение за изменение на границите на обезщетение, което е направено съгласно алинея 1 на член 33;
 - (vi) всяко изменение, прието съгласно алинея 4 на член 33;
 - (vii) всяко изменение, считано за прието съгласно алинея 7 на член 33, както и датата на влизане в сила в съответствие с алинея 8 и 9 на същия член;
 - (viii) депозирането на всеки инструмент за денонсиране на този Протокол, датата на депозиране и датата, на която влиза в сила;
 - (ix) всяко денонсиране, което се счита за направено съгласно алинея 5 на член 34;
 - (x) всяко съобщение, което се изисква от член на този Протокол.
- (b) изпраща заверени копия от Протокола на всички държави, подписали или при съединили се към Протокола.

3. Веднага след влизането в сила на Протокола, Генералният секретар на Организацията изпраща неговия текст до Секретариата на ООН за регистриране и публикуване, съгласно член 102 на Хартата на ООН.

Член 39 ***Езици***

Този Протокол е съставен в един екземпляр на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански езици, като всички текстове еднакво автентични.

СЪСТАВЕН в Лондон на двадесет и седми ноември 1992 г.

В УВЕРЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени от техни правителства за тази цел, подписаха този Протокол.

- (b) transmit certified true copies of this Protocol to all Signatory States and to all States which accede to the Protocol.
3. As soon as this Protocol enters into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 39

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

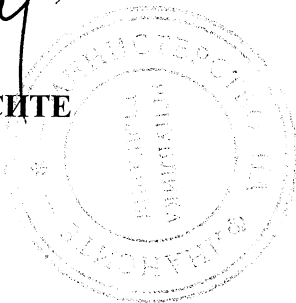
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА

ул. "Дякон Игнатий" № 9, София 1000
Факс: (+359 2) 988 50 94
тел.: (+359 2) 940 9771

www.mtc.government.bg
mail@mtc.government.bg

ОДОБРЯВАМ,

МИЛЕН ВЕЛЧЕВ
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ

ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

към проект на Решение на Министерския съвет за предложение до Народното събрание за ратифициране на Протокола от 1992 г. за изменение на Международната конвенция за създаване на международен фонд за обезщетение при щети, причинени от замърсяване с нефт, 1971 г. (Конвенция FUND'92)

С присъединяването на Република България към Протокола от 1992 г. за изменение на Международната конвенция за създаване на международен фонд за обезщетение при щети, причинени от замърсяване с нефт, 1971, Република България ще бъде обвързана спрямо другите държави по протокола от разпоредбите на Международната конвенция за създаване на международен фонд за обезщетение на щети при замърсяване с нефт, 1971, така както е изменена с протокола от 1992 г. (Конвенция FUND'92)

Средствата във фонда се набират чрез вноски от лицата, на които в рамките на една календарна година са доставени повече от 150 000 тона нефт. Размерът на ежегодните вноски към международния фонд не е установен като постоянна величина, а варира в зависимост от изплатените компенсации, получените приходи и извършените от фонда други разходи, указани в конвенцията.

Конвенция FUND'92 предвижда задължение за държавите, страни по конвенцията, да предоставят информация за лицата, получили повече от 150 000 тона нефт годишно, както и за количеството на получения облагаем нефт. Информацията се подава ежегодно като първоначално такава се подава при депозирането на документа за ратифициране на конвенцията.

При условие, че Република България не изпълни задължението си да представи информацията относно задължените лица, както и количествата облагаем нефт, държавата е длъжна да компенсира загубата на фонда, след решение на общото събрание на фонда, ако от неизпълнението на това задължение са произтекли финансови загуби за фонда.

С оглед изпълнение на задълженията на държавата по конвенцията, в Министерството на транспорта и съобщенията бе подготвен и съгласуван по реда на чл.

58 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация законопроект за Закон за задълженията към международния фонд за обезщетение при щети, причинени от замърсяване с нефт, който ще създаде необходимата регламентация, с цел определяне на отговорните институции, които да осъществяват набирането и предоставянето на необходимата за фонда информация.

Законопроектът регламентира задълженията на лицата, които трябва да правят вноски във фонда, съгласно изискванията на Конвенция FUND`92, реда за отчитането на количествата облагаем нефт, реда за подаване на необходимата информация и органът, отговорен за набиране, обобщаване и предоставяне на фонда на необходимата информация. Държавна агенция “Държавен резерв и военновременни запаси” е структурата, отговорна за събирането, обобщаването и предоставянето на информацията на директора на международния фонд и на Генералния секретар на Международната морска организация, в сроковете и по начина, определени по реда и при условията на Конвенция FUND`92. Агенцията разполага с необходимата численост на администрацията за изпълнението на функциите и задачите по прилагането на Закона за задълженията към международния фонд за обезщетение при щети, причинени от замърсяване с нефт и не се поражда необходимост от допълнителни разходи за бюджета.

Законопроектът е съгласуван по реда на чл. 58 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, в това число и с Министерство на икономиката и Държавна агенция “Държавен резерв и военновременни запаси”, копия от чиито становища прилагаме. Министерство на икономиката и Държавна агенция “Държавен резерв и военновременни запаси” съгласуваха законопроектът без забележки и предложения от какъвто и да е характер, в това число и финансов.

Размерът на годишните вноски към фонда за тон нефт за периода 1996 – 2002 г. е показан в таблицата по-долу.

Година	Годишна вноска за 1 тон нефт [британски лири]	Общ размер на вноските за годината [британски лири]
1996	0,0110440	4 000 000
1997	0,0106071	9 500 000
1998	0,0400684	28 200 000
1999	0,0435907	49 300 000
2000	0,0545641	49 500 000
2001	0,0428438	41 000 000
2002	0,0274055	31 000 000

Посочените суми са за тон нефт, което означава, че цените на петрола в държавата ще се повишат незначително. Изчисленията показват, че и при най-високия размер на вноската (0,054 лири стерлинги за 2000 г.) цената на нефта на литър ще се повиши с 0,00005 британски лири, което не би оказало значение за крайните цени на горивата, както и на инфлацията в страната.

Приемането на Закон за задълженията към международния фонд за обезщетение при щети, причинени от замърсяване с нефт, както и присъединяването на Република България към Конвенция FUND`92, няма да породят финансови задължения за държавата. За Република България биха могли да възникнат финансови задължения в случай, че страната ни не изпълни задължението си да представи на директора на Фонда списък с имената на лицата, които дължат внасяне на суми във Фонда, ако от това са произтекли загуби за фонда. В тази хипотеза, макар и само теоретична, тъй като се презюмира, че държавната администрация никога не би допуснала това да се случи, загубите на фонда ще бъдат платени от държавата, като финансовите средства за това ще

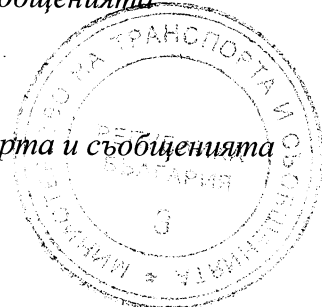
се вземат от резерва за неотложни непредвидени разходи по републиканския бюджет с решение на Министерския съвет в съответствие с чл. 11 от Закона за устройството на държавния бюджет.

С уважение,

За министър на транспорта и съобщенията

Анелия Крушкова

Заместник-министър на транспорта и съобщенията

ОДОБРЯВАМ,

МИЛЕН ВЕЛЧЕВ
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ

ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

към проект на Решение на Министерския съвет за предложение до Народното събрание за ратифициране на Протокола от 1992 г. за изменение на Международната конвенция за създаване на международен фонд за обезщетение при щети, причинени от замърсяване с нефт, 1971 г.

С присъединяването на Република България към Протокола от 1992 г. за изменение на Международната конвенция за създаване на международен фонд за обезщетение при щети, причинени от замърсяване с нефт, 1971, Република България ще бъде обвързана спрямо другите държави по протокола от разпоредбите на Международната конвенция за създаване на международен фонд за обезщетение на щети при замърсяване с нефт, 1971, така като е изменена с протокола от 1992 г.

Прилагането на Конвенция FUND '92 няма да породи задължения за държавния бюджет, тъй като средствата във фонда се набират чрез вноски от лицата, на които в рамките на една календарна година са доставени повече от 150 000 тона нефт. Размерът на ежегодните вноски към международния фонд не е установен като постоянна величина, а варира в зависимост от изплатените компенсации, получените приходи и извършените от фонда други разходи, указани в конвенцията.

Конвенция FUND '92 предвижда задължение за държавите, страни по конвенцията, да предоставят информация за лицата, получили повече от 150 000 тона нефт годишно, както и за количеството на получения облагаем нефт. Информацията се подава ежегодно като първоначално такава се подава при депозирането на документа за ратифициране на конвенцията.

Когато Република България не изпълни задължението си да представи информация относно задължените лица, както и количествата облагаем нефт, държавата е длъжна да компенсира загубата на фонда, след решение на общото събрание на фонда, ако от неизпълнението на това задължение са произтекли финансови загуби за фонда.

С оглед изпълнение на задълженията на държавата по конвенцията, в Министерството на транспорта и съобщенията се подготвя законопроект, който ще създаде необходимата регламентация, с цел определяне на отговорните институции, които да осъществяват набирането и предоставянето на необходимата за фонда информация.

Размерът на годишните вноски към фонда за тон нефт за периода 1996 – 2002 г. е показан в таблицата по-долу.

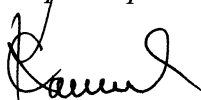
Година	Годишна вноска за 1 тон нефт [британски лири]	Общ размер на вноските за годината [британски лири]
1996	0,0110440	4 000 000
1997	0,0106071	9 500 000
1998	0,0400684	28 200 000

1999	0,0435907	49 300 000
2000	0,0545641	49 500 000
2001	0,0428438	41 000 000
2002	0,0274055	31 000 000

Посочените суми са на тон нефт, което означава, че цените на петрола в държавата ще се повишат незначително. Изчисленията показват, че и при най-високия размер на вноската (0,054 лири стерлинги за 2000 г.) цената на нефта на литър ще се повиши с 0,00005 британски лири.

Присъединяването на Република България към Конвенция FUND '92 няма да породи задължения за държавния бюджет.

За министър на транспорта и съобщенията

София Касидова

Заместник-министър на транспорта и съобщенията

